

Een jonge generatie vrouwelijke soloreizigers is niet bang van een uitdaging. Zo reist Maggie Haselwanter met haar brommer van Zwitserland naar Nieuw-Zeeland, met een zadeltas vol reparatiemateriaal, in geval van pech. Door corona moest ze haar avontuur voorlopig staken in Turkije.

‘VEEL MENSEN LEIDEN EEN LEVEN VOL EXCUSES’

Portret



TEKST
ELKE LAHOUSSE
BEELD
MAGGIE
HASELWANTER

Op haar socialemediakanalen laat de Oostenrijkse Maggie Haselwanter (38) ons meekijken in haar leven als avontuurlijke soloreiziger. In het voorjaar van 2019 liet ze een bromfiets op maat maken en doopte hem Sunny. Het voertuig moest geschikt zijn om van Zwitserland naar Nieuw-Zeeland te rijden. In augustus van dat jaar stapte Maggie in het zadel en vertrok. **Naar de andere kant van de wereld trekken op een bromfiets, hoe bedenk je zoiets?**

“In 2018 wilde ik met een Puch DS 50-bromfiets van Innsbruck naar Sicilië reizen. Ik zag het romantisch: roadtrips door Italië, pasta en pizza, *la dolce vita*. Op de Ötztaler Mopedmarathon, een jaarlijks motorfietsfeest in de Alpen, ontmoette ik de jongens van Mofakult, een Zwitserse winkel voor bromfietsonderdelen. Toen ze van mijn plan hoorden, vertelde het hoofd van het bedrijf dat ze een project aan het voorbereiden waren waarbij ze één persoon de wereld rond wilden sturen op een zelfgebouwde brommer. Of ik die persoon wilde zijn? Zij zouden mijn reis sponsoren, in ruil moest ik online verslag uitbrengen met foto's en video's. Ik deed het in mijn broek, maar stemde in.”

Waarom Nieuw-Zeeland als bestemming?

“De jongens van Mofakult wilden dat ik in oostelijke richting zou reizen. Als fan van *The Lord of the Rings* koos ik Nieuw-Zeeland als doel, omdat ik benieuwd was naar het landschap waarin de films werden gedraaid. Mijn ambitie was om er in twee tot drie jaar te geraken. Ik ben een *slow rider*. Traag reizen is mijn filosofie. Op 1 augustus 2019 startte ik in Zwitserland en ik doorkruiste Italië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Montenegro, Albanië, Griekenland en Turkije alvorens Covid-19 toesloeg en alle grenzen dichtgingen.”

Kom je uit een avontuurlijke familie?

“Nee, integendeel. Mijn zin voor avontuur begon met een semester studeren in de VS. Nadien reisde ik negen maanden in mijn eentje door Latijns-Amerika, 17.500 kilometer met het openbaar vervoer. Vervolgens emigreerde ik naar Nicaragua, waar ik woonde tot er in 2018 een burgeroorlog uitbrak. Die ervaringen gaven me het zelfvertrouwen voor deze trip.”

Koos je er bewust voor om deze reis alleen te maken?

“Toen ik jonger was, maakte ik veel reisplannen met vrienden, maar die werden nooit uitgevoerd. Ik besefte dat als ik altijd zou wachten op anderen, ik mijn thuisland waarschijnlijk nooit zou verlaten. Veel mensen leiden een leven vol excuses. Dus begon ik alleen te reizen. Ik raakte verknocht aan de vrijheid die ik voel in andere landen en culturen. Van een vrouw van mijn leeftijd verwacht iedereen dat ze een partner en kinderen wil, maar als ik later terugkijk op mijn

leven, wil ik geen spijt hebben van kansen die ik niet benut heb. Als ik anderen die een droom koesteren – en specifiek vrouwen – één advies mag geven, is het wel: durf te vertrekken!”

Hoe houd je het veilig als vrouw alleen onderweg?

“Zodra mensen erachter komen dat ik een soloreiziger ben, geven ze des te meer om mijn veiligheid. Taxichauffeurs brengen me naar buschauffeurs, buschauffeurs begeleiden me naar taxichauffeurs, die me op hun beurt naar mijn accommodatie brengen. Ik respecteer altijd de culturele regels en reis nooit na zonsopgang. In negenennegentig procent van de momenten waarop ik bang ben, voel ik vooral een angst voor het onbekende.”

Wat met pech onderweg?

“Daar maakte ik me vooraf het meeste zorgen over. Ik had een korte opleiding gekregen in het repareren van mijn brommer, maar zou dat voldoende zijn? In Italië, twee weken ver in mijn reis, brak mijn ketting en stond ik alleen midden in de Apennijnen. Terwijl ik me bukte om de reserveketting te nemen, stopte er een jongen op een Vespa naast me. Emanuele was ook op brommerreis. Met z'n tweeën hebben we snel die ketting vervangen, nadien heb ik hem op een koffie getraakteerd. In de maanden nadien heb ik nog verschillende keren pech gehad, maar intussen weet ik dat er binnen de tien minuten altijd wel iemand opdaagt om mij te helpen. En uit een probleem ontstaan vaak de mooiste ontmoetingen.”

Je reis eindigde voorlopig in Turkije, vanwege Covid-19. Wat zijn je toekomstplannen?

“Bij de eerste coronagolf zat ik in een natuurpark in Cappadocië, in Turkije. Daar ben ik drie maanden gebleven. Ik gebruikte de tijd om na te denken over mijn leven en om van de prachtige natuur te genieten. Daarna ben ik doorgereden, langs het grote Vanmeer, naar de Georgische grens, maar die mocht ik niet over. Ook de Iraanse grens bleef dicht. Mijn sponsor besloot toen om de wereldreis te annuleren. In de toekomst reis ik zeker door Azië en Nieuw-Zeeland. Of het met de brommer zal zijn, weet ik nog niet. Ik wil ook graag eens rondtrekken in een busje. Er wachten nog zoveel avonturen op mij.”

Intussen zit Maggie in Nicaragua.

Instagram: @maggies.miles